

Sygn. akt II KO 1/23

POSTANOWIENIE

Dnia 1 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

W sprawie Ł. J.

oskarżonego o czyn z art. 157 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 1 marca 2023 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie
zawartego w postanowieniu z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt III K 864/09,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Grudziądzu**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2022 r., sygn. akt III K 864/09, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy niniejszej do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Uzasadniając wniosek wskazano, że zły stan zdrowia oskarżonego został zweryfikowany i potwierdzony stosownymi opiniami biegłych lekarzy. W ostatniej opinii wydanej w dniu 20/05.2022 r. biegli stwierdzili, że istnieje możliwość udziału oskarżonego w postępowaniu karnym przy zapewnieniu mu optymalnych do tego warunków, przy czym nie są wskazane odległe podróże.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że dobro wymiaru sprawiedliwości pozwalające na skorzystanie przez Sąd Najwyższy z możliwości, jaką stwarza art. 37 k.p.k., wymaga nie tylko tego aby sprawa była rozpoznana przez sąd dający gwarancje bezstronności, ale także tego, by w ogóle została rozpoznana. Z tego względu nie jest wykluczone przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu w sytuacji, gdy – na przykład ze względu na stan zdrowia oskarżonego – rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy na zasadach ogólnych nie jest możliwe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2004 r. sygn. akt II KO 14/04).

Taka sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, co potwierdza treść opinii sądowo – psychiatryczno-psychologicznej z dnia 20.05.2022 r. We wniosku końcowym tej opinii biegli stwierdzili: *„Na podstawie dostępnej dokumentacji oraz jednorazowego badania sądowo-psychiatrycznego i sądowo - psychologicznego nie rozpoznajemy u opiniowanego Ł. J. pourazowe organiczne zaburzenia nastroju i osobowości oraz niedowład spastyczny czterokończynowy z przewagą kończyn dolnych. Biegli stwierdzają, że istnieje możliwość udziału w/w postępowaniu karnym przy zapewnieniu opiniowanemu optymalnych do tego warunków. Ze względu na ogólny stan zdrowia zarówno fizycznego, jak i psychicznego nie jest wskazana wielogodzinna podróż opiniowanego na posiedzenie Sądu. Natomiast jest możliwy udział w/w rozprawie w mieście zamieszkania, w warunkach telekonferencji z uwzględnieniem ograniczeń wynikających ze stanu psychicznego, tzn. wzmożenia dekoncentracji uwagi, męczliwości, labilności emocjonalnej, które powodują, że czas rozprawy powinien być w miarę możliwości dość krótki”* (k- 495).

Z akt sprawy wynika, iż oskarżony mieszka w G., tj. miejscowości odległej ponad [...] od siedziby Sądu właściwego.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.